

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர் 412)

Feb (2) / 2024

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்4
3. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....5
4. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....19

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 232)

3. அர்ச்சாயாம் மந்த்ரவிந்யாஸே ஹி அர்க்ய பாத்ரேஷு போஜநே

பூர்ணாஹுதி அவஸாநே ச மந்த்ரே ஹி அபி அந்தரஸ்திதே

ஹிம்ஸகாநாம் விகாதாய ஸர்வ விக்ந உபசாந்தயே

பொருள் – அர்ச்சை விக்ரஹத்தின் மீது மந்த்ரங்கள் ப்ரயோகிக்கப்படும்போதும், அர்க்ய பாத்ரத்தின் மீது மந்த்ரங்கள் ப்ரயோகிக்கப்படும்போதும், பூர்ணாஹுதி முடிந்தவுடன் உணவுகள் சமர்ப்பிக்கப்படும்போதும், மூலம் மந்த்ரங்களை மந்த்ரங்களைக் கூறும்போதும், இந்த முத்ரைகளை உபாஸகன் காண்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகள் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 98)

128. ச்ருதி ச்ரோணீ சூடாபயத பஹுமதே தாவகமதே

ஸ்வபக்ஷஸ்தாந் தோஷாந் விததம் இதி: ஆரோபயதி ய:

ஸ்வ ஹஸ்தேந உத்சக்ஷிப்தை: ஸ கலு நிஜகாத்ரேஷு பஹுளம்

கலத்பி: ஜம்பாலை: ககநதலம் ஆலிம்பதி ஜட:

பொருள் - [சிஷ்யன் கூறுதல்] வேதங்களுடைய கூட்டத்திற்கு சிரோபூஷணம் என்று கொண்டாடப்படும் உம்முடைய மதத்தில், தன்னுடைய மதத்தில் உள்ள குறைகளை, புத்தி தடுமாறுவதால் ஒருவன் ஏறிட்டுக் கூறக்கூடும். அந்த மூடன், தனது கையால் தன் மீது விழுகின்ற சேறு கொண்டு, தனது மேற்புறமான வானத்தைப் பூசுவன் ஆகிறான்.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி – 377)

5-6-8 உரைக்கின்ற முக்கண் பிரான் யானே என்னும்
உரைக்கின்ற திசைமுகன் யானே என்னும்
உரைக்கின்ற அமரரும் யானே என்னும்
உரைக்கின்ற அமரர் கோன் யானே என்னும்
உரைக்கின்ற முனிவரும் யானே என்னும்
உரைக்கின்ற முகில்வண்ணன் ஏறக் கொலோ?
உரைக்கின்ற உலகத்தீர்க்கு என் சொல்லுகேன்?
உரைக்கின்ற என் கோமள ஒண் கொடிக்கே

பொருள் – “ஸசிவ:” என்று பகவானுடைய ஒரு ப்ரகாரமாகக் கூறப்படுபவனும், மூன்று கண்கள் கொண்டவனும், ஈச்வரன் என்று கூறப்படுபவனும் ஆகிய ருத்ரன் நானே என்கிறாள். “ஸப்ரஹ்மா” என்று கூறப்படும் நான்முகனும் நானே என்கிறாள். அதனைப் போன்று, “தக்ஷாதய:” என்று கூறப்படும் தக்ஷ ப்ரஜாதிபதிகளாகிய தேவர்களும் நானே என்கிறாள். முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களுக்கு அதிபதியான இந்த்ரனும் நானே என்றாள். கீதையில் (10-26) – தேவர்ஷீணாம் நாரத:” என்று கூறப்படும் ரிஷிகளும் நானே என்கிறாள். கார்மேகம் போன்ற ஸர்வேச்வரன் இவள் மீது வந்து ஆவேசித்தானோ? இவளுடைய நிலையை, “கூறுவாயாக, கூறுவாயாக” என்று உரைக்கின்ற இந்த லோகத்தினரான உங்களுக்கு, இந்த லோகத்தில் உள்ளதற்கு ஏற்றபடியாக இல்லாத பேச்சுக்கள் கொண்டவளும், மென்மையான அழகான கொடி போன்று

உள்ளவளும் ஆகிய இவளுடைய இந்த இயல்புகளை நான் என்னவென்று கூறுவேன்?

அவதாரிகை – “ஐகத் ப்ரதநரான ப்ரஹ்மாதிகள் நானிட்ட வழக்கு என்னாநின்றாள்” என்கிறாள்.

விளக்கம் - “இந்த ஐகத்தின் முதன்மையாக உள்ளவர்களான நான்முகன் போன்றவர்களும் என் வசப்பட்டவர்களே ஆவர்”, என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (உரைக்கின்ற) “வேதத்திலே பகவத் விபூதியைப் பரக்கச் சொல்லுகிற இடங்களிலேயாதல், அர்த்தவாத ப்ரகரணங்களிலேயாதல், தாமஸ புராணங்களிலேயாதல் சொல்லப்படுமவனாய், ஸ்வகோஷ்டிக்கு உபகாரகனான ருத்ரன் நானிட்ட வழக்கு” என்னாநின்றாள். “ருத்ராணாம் சங்கரச்சாஸ்மி” என்று ஈச்வரனுக்கு ப்ரகாரமாகச் சொல்லப்பட்டவனென்றுமாம்.

விளக்கம் - (உரைக்கின்ற) - “உரைக்கின்ற” என்பதற்கு இரண்டு பொருள்கள் கூறலாம். “உயர்ந்தவனாக கூறப்படுகின்ற” மற்றும் “பரம்பொருளுக்குச் சரீரமாகக் கூறப்படுகின்ற” என்று இரண்டுவிதமாகக் கூறலாம். இதில் முதல் பொருளைக் கூறுகிறார்; வேதங்களில், பகவானுடைய செல்வங்கள் குறித்து நேரடியாக பேசும் இடங்கள், புனைந்துரையாக உரைக்கப்படும் இடங்கள், தாமஸ புராணங்களில் கூறப்படும் இடங்கள் ஆகியவற்றில் கூறப்படுவனும், தனது கோஷ்டிக்கு மட்டுமே உதவி செய்பவனாக உள்ளவனும் ஆகிய ருத்ரனும் நானே என்கிறாள். இரண்டாவது பொருளாக “பகவானுடைய சரீரம்” என்பதைக் கூறுகிறார்; கீதை (10-23) – ருத்ராணம் சங்கர: ச அஸ்மி – ருத்ரர்களில் நான் சங்கரனாக உள்ளேன் – என்று ஈச்வரனுடைய சரீரமாகக் கூறப்பட்டவன் என்றும் கொள்ளலாம்.

வ்யாக்யானம் - (உரைக்கின்ற திசைமுகன்) “விருபாக்ஷாய ப்ரஹ்மண: புத்ராய ஜ்யேஷ்டாய ச்ரேஷ்டாய” என்கிறபடியே, அவன் தனக்குங்கூட ஐநகனாக ப்ரமாண ப்ரஸித்தனாயிருக்கிற சதுர்முகனும் நானிட்ட வழக்கு என்கிறாள். (அமரர்) ப்ரஹ்மாவாலே ஸ்ருஷ்டராய், நித்யஸ்ருஷ்டிக்குக் கடவராக சாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லப்படுகிற தக்ஷ ப்ரஜாபதிகளும் நானிட்ட வழக்கென்னும். (உரைக்கின்ற

அமரரென்று) “ப்ரஹ்ம தக்ஷாதய:” என்று பகவத் ப்ரகாரமாகச் சொல்லப்படுகிற என்றுமாம். (உரைக்கின்ற அமரர்கோன்) “ந கிரிந்த்ரத்வதுத்தர:” என்று சொல்லப்படுகிறவன் என்னுதல். “தேவாநாமஸ்மி வாஸவ:” என்று ப்ரகாரமாகச் சொல்லப்படுகிறவன் என்னுதல். (முனிவரும்) வேதார்த்தத்தை ஸ்மரித்து, ஜகத்துக்குக் கர்த்தவ்யங்களைச் சொல்லும் மந்வாதிகளும் நாணிட்ட வழக்கென்னும்.

விளக்கம் - (உரைக்கின்ற திசைமுகன்) சாமவேதத்தில் - விருபாசுஷாய ப்ரஹ்மண: புத்ராய ஜ்யேஷ்டாய ச்ரேஷ்டாய - விருபாசுஷன் என்று கூறப்படுபவனும், நான்முகனுக்கு மூத்த புத்திரனும் ஆகிய உயர்ந்தவன் - என்பதற்கு ஏற்ப ருத்ரனுக்கு தந்தையாக உள்ளவனும், அவ்விதமே ப்ரமாணங்களால் கூறப்பட்டவனும் ஆகிய நான்முகனும் எனக்கு வசப்பட்டவனே என்கிறாள். (அமரர்) - நான்முகனாலே படைக்கப்பட்டவரும், நித்யஸ்ருஷ்டியைச் செய்யக்கடவர் என்றும் சாஸ்த்ரங்களி கூறப்படுபவரும் ஆகிய தக்ஷ ப்ரஜாபதிகளும் எனக்கு வசப்பட்டவர்களே என்கிறாள். (உரைக்கின்ற அமரரென்று) - ஸ்ரீவிபு. (1-22-31) - ப்ரஹ்ம தக்ஷாதய: - நான்முகன், தக்ஷன் - என்று பகவானுடைய திருமேனியாகக் கூறப்படுகிற. (உரைக்கின்ற அமரர்கோன்) - ருக்வேதத்தால் - ந கிரிந்த்ரத்வதுத்தர: - இந்த்ரனே! உன்னைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர் யாரும் இல்லை - என்று கூறப்படும் இந்த்ரன். கீதையில் (10-22) - தேவாநாம் அஸ்மி வாஸவ: - தேவர்களில் நான் இந்த்ரன் - என்று, பகவானுடைய திருமேனியாகக் கூறப்படும் இந்த்ரன். (முனிவரும்) - வேதங்களில் கூறப்பட்டவற்றை எப்போதும் நினைவில் வைத்து, இந்த ஜகத்தில் உள்ளவர்கள் செய்யவேண்டியதைக் கூறும் மனு போன்றவர்களும், எனக்கு வசப்பட்டவர்கள் என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (முகில்வண்ணன்) “நீலதோயத மத்யஸ்த்தா” என்று வர்ஷுக வலாஹகமாகச் சொல்லப்படுகிற என்னுதல். வார்த்தை சொல்லுவதாய், கழுத்தே கட்டளையாக நீரை முகந்து, மின்னி, முழங்கி, வில்லிட்டு வருவதொரு மேகம்போலே வடிவழகையுடைய ஸர்வேச்வரன் வந்து ஆவேசித்தானோ! அறிகிறிலேன். (உரைக்கின்ற உலகத்தீர்க்கு) சிலவற்றைச் சொல்லுமித்தனையாய், “சொல்லலாம், சொல்லவொண்ணாது” என்று பாராதே, “சொல்லு, சொல்லு” என்றலைக்கிற லௌகிகரான உங்களுக்கு நான் எத்தைச்சொல்லுவது.

(உரைக்கின்ற இத்யாதி) அதுவும் சொல்லியொழிவேனிறே வார்த்தை சொல்லிற்றிலளாகில். கோமளமென்கையாலே ஸௌகுமார்யத்தைச் சொல்லிற்று. கொடியென்கையாலே “பதி ஸம்யோக ஸுலபம் வய:” என்கிறபடியே ஒரு கொள்கொம்போடே சேராதபோது தறைப்படும் பருவமென்கை.

விளக்கம் – (முகில்வண்ணன்) – தைத்திரீயத்தில் - நீலதோயத மத்யஸ்த்தா - கறுத்த மேகங்களில் நடுவில் உள்ள மின்னல் போன்றவன் - என்று நீர் நிறைந்த மேகமாகக் கூறப்படுகின்ற. தனது கழுத்து முடிய நீரை முகர்ந்து, மின்னி, இடித்து, வானவில்லுடன் கூடிய மேகம் போன்று வடிவழகு கொண்ட ஸர்வேச்வரன், இவள் சொற்களை உரைக்கும்போது, இவள் மீது வந்து ஆவேசித்தானோ? நான் ஏதும் அறியவில்லை. (உரைக்கின்ற உலகத்தீர்க்கு) - சிலவற்றை மட்டுமே கூற இயலும் என்பதை உணராமல், “இதனைக் கூறலாம், இதனை கூற இயலாது” என்பதை அறியாமல், “கூறுவாயாக கூறுவாயாக” என்று என்னை வற்புறத்தியபடி உள்ள, இந்த உலகில் உள்ள உங்களுக்கு, நான் என்ன கூறுவேன்? (உரைக்கின்ற இத்யாதி) – நான் அறியும்படியாக இவள் ஏதேனும் கூறினால், நான் அதனை உங்களுக்கும் விளக்குவேன். இவள் பகவானுடைய விபூதிகள் குறித்து உரைக்கவில்லை என்றால், இவளுடைய தன்மைகளை நான் கூறுவேன். ஆனால் அப்படிப்பட்ட சொற்களையே உரைக்கும் இவள் குறித்து நான் என்ன கூறுவேன்? “கோமளம்” என்பதன் மூலம், மென்மை உணர்த்தப்பட்டது. “கொடி” என்பதன் மூலம், அயோத்யாகாண்டம் (118-36) – பதி ஸம்யோக ஸுலபம் வய: - அநஸுயையைப் பார்த்து சீதை, “கணவனை அடைவதற்கு ஏற்ற வயது கொண்டவள்” - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப, ஒரு கொள்கொம்புடன் சேராதபோது கொடியானது துன்பம் அடைவது போன்று, வருத்தம் அடையும் பருவம் என்பது கூறப்பட்டது.

5-6-9 கொடிய வினை யாதும் இலனே என்னும்
கொடிய வினை ஆவேனும் யானே என்னும்
கொடிய வினை செய்வேனும் யானே என்னும்
கொடிய வினை தீர்ப்பேனும் யானே என்னும்
கொடியான் இலங்கை செற்றேனே என்னும்
கொடிய புள் உடையவன் ஏறக் கொலோ
கொடிய உலகத்தீர்க்கு இவை என் சொல்லுகேன்
கொடியேன் கொடி என் மகள் கோலங்களே

பொருள் - கொடிய கர்மங்களில் வசப்பட்டவர்களைத் துன்புறுத்தும் கர்மங்கள் போன்று என்னை வருத்துவதான கொடிய கர்மங்கள் ஏதும் எனக்கு இல்லை. அப்படிப்பட்ட கர்மங்களும் எனக்கு வசப்பட்டவையே என்கிறாள். தீயவர்களைப் பாபங்களைச் செய்யும்படியாகத் துண்டுவதும் நானே என்கிறாள். நல்லவர்களுடைய கொடிய வினைகளை அழிப்பவளும் நானே என்கிறாள். இலங்கையை நானே அழித்தேன். விரோதிகளுக்குத் தீமை ஏற்படுத்தும் கருடன் மீது அமர்கின்றவன் இவள் மீது ஆவேசித்தானோ? இவளுடைய நிலையைக் குறித்து “கூறுவாய், கூறுவாய்” என்று என்னை வற்புறுத்தியபடி உள்ள உங்களுக்கு நான் என்ன கூறுவேன்? இப்படிப்பட்ட துன்பங்களை நான் அனுபவிப்பதற்கு ஏற்ற பாபங்கள் செய்த என்னுடைய மகளின் நிலைமையை நான் என்னைவென்று கூறுவேன்?

அவதாரிகை - “அகர்மவச்யத்வ ப்ரமுகமான பகவதுக்திகளை தன்னினவாகப் பேசாநின்றாள்”, என்கிறாள்.

விளக்கம் - “கர்மங்களுக்குக் கட்டுப்படாமல் இருத்தல் போன்றதான பகவானுடைய சொற்களைத் தன்னுடைய சொற்களாகக் கூறுகிறாள்”, என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (கொடிய வினை யாதுமில்லையென்னும்) கர்ம வச்யரைக் கண்ணற்று நலியும் கர்மங்கள் எனக்கு ஒன்றுமில்லையென்னும். “அந்சநநநந்யோ அபிசாகசீதி”, “ந மாம் கர்மாணி லிம்பந்தி” என்று அவன் படியைத் தான் சொல்லாநின்றாள். “நாட்டிற் பிறந்து படாதன பட்டு” என்கிறவிடம் ஐச்சிகமிறே. (ஆவேனும்) நான் இவற்றால் ஸ்பர்சிக்கப்படாத மாத்ரமேயாய், அவைதான் எனக்குப் புறம்பாயிருக்கிறதோ; அப்பாபமாகிறது என்னுடைய நிக்ரஹமன்றோவென்னும்.

விளக்கம் - (கொடிய வினை யாதும் இலனே என்னும்) - “கர்மங்களின் வசப்பட்டவர்களை எந்தவிதமான கருணையும் இன்றித் துன்புறுத்தும் கர்மங்கள் எனக்கு ஒன்றும் இல்லை”, என்கிறாள். உபநிஷத்தில் - அந்சநநநந்யோ அபிசாகசீதி - மற்றொரு ப்றவை ஏதும் செய்யாமல் உள்ளது - என்றும், கீதை (4-

14) – ந மாம் கர்மாணி லிம்பந்தி - என்னைக் கர்மங்கள் ஒட்டுவது இல்லை – என்றும் அவன் கூறியதைத் தானும் கூறுகிறான். திருவாய்மொழி (7-5-2) - “நாட்டிற் பிறந்து படாதன பட்டு – என்று அவதார நிலைகளில் அவன் பாடுபடுவதாகக் கூறுதல் என்பது, அவனுடைய இச்சை காரணமாக வந்தவை அல்லாமல், கர்மங்கள் காரணமாக அல்ல. (ஆவேனும்) – அந்தக் கர்மங்களால் நான் தீண்டப்படுவதில்லை. மேலும் அந்தக் கர்மங்கள் மூலம் பாபம் செய்யத் தூண்டுதல் என்பது நான் விதிக்கும் தண்டனையும் ஆகும்.

வ்யாக்யானம் - (செய்வேனும்) ஆச்ரித விரோதிகளுக்குக் கொடியதான பாபத்தை விளைப்பேனும் நானேயென்னும். ஆச்ரித விரோதிகளைப் பாபங்களிலே மூட்டுகை, செய்கையாகிறது. “தாநஹம் த்விஷத: க்ரூராந்”. (தீர்ப்பேனும்) என்னை ஆச்ரயித்தவர்களுக்கு அவை வந்து கிட்டாதபடி, “ஸர்வ பாபேயோ மோக்ஷயிஷ்யாமி” என்பேனும் நானென்னும். (கொடியானிலங்கை செற்றேனேயென்னும்) இவ்விடத்தில், “கொடியானென்கிறவிடம் திருத்தாயார் வார்த்தை காண்” என்று அருளிச்செய்வர் ஜீயர், எதிரிகளை இவன் ஒன்றாக மதித்திருந்தானாகாமைக்கு; அவனாலே ஆவிஷ்டையிறே இவள். “சுரிசுழல்கனிவாய்”த் திருவினைப் பிரித்த கொடுமையுடையவன் என்னக்கடவதிறே.

விளக்கம் - (செய்வேனும்) அடியார்களுடைய விரோதிகளுக்கு, மிகவும் கொடியதான பாபங்களை ஏற்படுத்துபவளும் நானே ஆவேன். அடியார்களுடைய விரோதிகளைப் பாபம் செய்யும்படித் தூண்டுதல் என்பது, அவர்களை கர்மம் செய்யவைத்தல் என்பதாகிறது. கீதை (16-19) – தாநஹம் த்விஷத: க்ரூராந் - என்னை வெறுப்பவர்கள், பாபம் செய்பவர்கள், க்ரூரர்கள் – என்பது காண்க. (தீர்ப்பேனும்) – என்னை வந்து அண்டுபவர்களுக்கு அத்தகைய பாபங்கள் வந்து சேராதபடி, கீதை (18-66) – ஸர்வ பாபேயோ மோக்ஷயிஷ்யாமி - அனைத்து பாபங்களிருந்தும் விடுவிப்பேன் - என்று கூறுவதும் நானே ஆவேன். (கொடியான் இலங்கை செற்றேனே என்னும்) - “கொடியான்” என்ற சொல்லானது இராவணனைப் புகழ்வது போன்று உள்ளது; ஆகவே இந்தச் செயலை இவள் கூறியிருக்கமாட்டாள்; எனவே இது தாயாருடைய சொல்லே ஆகும் என்று ஸ்வாமி நஞ்ஜீயர் கூறுவர்; ஏனென்றால், இவன் எதிரிகளை ஒரு பொருட்டாகவே

மதிப்பவன் அல்லன்; அவன் வந்து ஆவேசித்த காரணத்தால் அவனுடைய சொற்களைக் கூறும் இவரும், அந்தச் சொல்லைக் கூறியிருக்கமாட்டான் என்று கருத்து. பெரியதிருமொழி (5-7-7) - சரிசூழல்கனிவாய் - என்னும் திருவைப் பிரித்தவன் என்பதாக அல்லவோ இராவணன் தூஷிக்கப்படுகிறான்?

வ்யாக்யானம் - (கொடிய புள்) ஆச்ரித விரோதிகளுக்கு ம்ருத்யு ஸத்ருசமான பெரியதிருவடியை வாஹனமாக உடைய ஸர்வேச்வரன் வந்து ஆவேசித்தானோ? (கொடிய உலகத்தீர்க்கு) “கேட்கவேணும்” என்று திரண்டுகிடக்கிற உலகத்தீர்க்கு என்னுதல்; “சக்யம், அசக்யம்” என்று பாராதே, “சொல்லு, சொல்லு” என்று நிர்ப்பந்தித்து ஸ்வார்த்த பரைகளாயிருக்கிற உங்களுக்கு எத்தைச் சொல்லுவது என்னுதல். (கொடியேன்) இவள் அநுகரித்துச் சொல்லுகிற பாசுரங்களைக் கேட்கவேண்டும்படியான பாபத்தைப் பண்ணின என் மகள் தர்சநீயமான ப்ரவ்ருத்திகளையென்னுதல், ஒருப்பாடுகளையென்னுதல்.

விளக்கம் - (கொடிய புள்) - அடியார்களுடைய விரோதிகளுக்கு யமன் போன்றவனாக உள்ள கருடனை வாகனமாகக் கொண்ட ஸர்வேச்வரன், இவள் மீது ஆவேசமாக வந்தானோ? (கொடிய உலகத்தீர்க்கு) - “இவர்களுடைய நிலையைக் கேட்கவேண்டும்” என்று நிர்ப்பந்தம் செய்து, உங்கள் கார்யத்தில் மட்டுமே நோக்கம் கொண்டவர்களாக உள்ள உங்களுக்கு, நான் எதனைக் கூறுவேன் என்று பொருள் கொள்ளலாம். (கொடியேன்) - அவனுடைய சொற்களை இவள் பின்பற்றி, அதனையே உரைத்தபடி உள்ளாள்; இப்படிப்பட்ட நிலையை இவள் அடைவதற்கான பாபம் செய்தவளாகிய நான், எனது மகள் செய்வதான காணத்தகுந்த இனிமையான செயல்களை நான் என்னவென்று கூறுவேன்? அல்லது இவள் படும் பாடுகளை நான் எப்படிக்கூறுவேன்?

5-6-10 கோலம் கொள் சுவர்க்கமும் யானே என்னும்

கோலம் இல் நரகமும் யானே என்னும்

கோலம் திகழ் மோக்கமும் யானே என்னும்

கோலம் கொள் உயிர்களும் யானே என்னும்

கோலம் கொள் தனி முதல் யானே என்னும்

கோலம் கொள் முகில்வண்ணன் ஏறக் கொலோ

கோலம் கொள் உலகத்தீர்க்கு என் சொல்லுகேன்

கோலம் திகழ் கோதை என் கூந்தலுக்கே

பொருள் - துன்பத்தின் கலப்பில்லாத சுகம் நிறைந்த ஸ்வர்கம், சுகம் என்பதன் அறிகுறியே இல்லாத துக்கம் மட்டுமே நிறைந்த நரகம், எல்லையில்லாத சுகத்தை அளிக்கவல்ல மோகஷம் ஆகியவை நானே என்கிறாள். கர்மங்களின் காரணமாக தேவர்கள் , மனிதர்கள் என்பதாகப் பல சரீரங்களில் புகுந்து நிற்கும் ஆத்மாக்களும் நானே ஆவேன்; அல்லது ஞானம் மற்றும் ஆனந்தம் ஆகியவற்றை அடையாளங்களாகக் கொண்ட ஆத்மாக்களும் நானே ஆவேன். விசித்ரமான கார்யங்களை உண்டாக்கவல்ல சக்தி கொண்ட ப்ரக்ருதியும் நானே ஆவேன்; அல்லது, அனைத்துவிதமான கல்யாண குணங்களைக் கொண்டவனும், இவை அனைத்தையும் உண்டாக்குவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரன் நானே ஆவேன். வில் போன்ற மின்னலுடன் கூடியதும், காண்பதற்கு அழகாக உள்ளதும் ஆகிய மேகம் போன்ற திருமேனி நிறம் கொண்டவன், இவள் மீது வந்து ஆவேசித்தானோ? இவள் விஷயம் குறித்து அறிவதற்கு ஒன்றாகத் திரண்டு வந்து நிற்கும் இந்த உலகினர்க்கு, அழகான மாலை மற்றும் கூந்தல் கொண்ட என் மகளுக்கு பிறந்த இந்த நிலையை நான் எப்படிக் கூறுவேன்?

அவதாரிகை - “ஸ்வர்க ப்ரமுகமான பதார்த்தங்களெல்லாம் நானிட்ட வழக்கென்னா நின்றாள்”, என்கிறாள்.

விளக்கம் - “ஸ்வர்கம் தொடக்கமாக உள்ள பலவிதமாக வஸ்துக்கள் அனைத்தும் நானே என்கிறாள்”, என்று தாயார் கூறுகிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (கோலங்கொள் இத்யாதி) ஸுக ரூபமான ஸ்வர்கம். நிலைநில்லாமையாலே, முகப்பில் தர்சநீயதையைப் பற்றச் சொல்லுகிறது. “நரகத்தோடு ஒத்திருக்கச் செய்தே வாசலிலே கழஞ்சு செம்மண் பூசியிருக்குமாபோலே காண்” என்று அருளிச்செய்வர். (கோலமில்) ஆபாத ப்ரதீதியில் அங்ஙனும் ஒன்றின்றியிலேயிருக்கிற நரகமும் நானிட்ட வழக்கு என்னாநின்றாள். (மோக்கமும்) அபுநராவ்ருத்தி லக்ஷணமான மோகஷமும் நானிட்ட வழக்கு என்னாநின்றாள். “கடல் ஞாலம் செய்தேன்” என்று ஸ்ருஷ்டி தொடங்கி, “மோக்கமும் யானே”யென்று மோகஷ பர்யந்தமாக ஸ்வகார்யமென்கிறாள்.

விளக்கம் - (கோலங்கொள் இத்யாதி) - சுகத்தைக் கொண்டதான ஸ்வர்கம். கோலம் என்றால் சுகம்; ஆனால் பரமபதம் போன்றுள்ள சுகம் ஆகுமோ என்றால், அது இல்லை என்கிறார்; அதாவது நிலை இல்லாமலும், துக்கத்துடன் கலந்த சுகம் கொண்டதாக உள்ளதாலும், முகப்பில் மட்டுமே காண்பதற்கு இனிமையாக உள்ளதாலும், மோஷு சுகம் சொண்டது அல்ல. “ஸுவர்கம் என்பது நரகத்துடன் ஒத்ததாக இருந்தாலும், அதன் வாசலில் செம்மண் இட்டு கோலம் போடப்பட்டது போன்றுள்ளதைக் காணலாம்” என்று நஞ்சீயர் அருளிச்செய்வார். (கோலம் இல்) - மேலாகப் பார்க்கும்போது அவ்விதமான சுகம் ஏதும் இல்லை என்று உள்ள நரகமும் நானே என்கிறார். (மோக்கமும்) - மீண்டும் திரும்புதல் இல்லை என்பதை அடையாளமாகக் கொண்டுள்ள மோஷுமும் நானே என்கிறார். திருவாய்மொழி (5-6-1) - கடல் ஞாலம் செய்தேன் - என்பதான ஸ்ருஷ்டி தொடங்கி, திருவாய்மொழி (5-6-10 - மோக்கமும் நானே - என்பதாக மோஷும் முடிய உள்ள அனைத்தும் எனது செயலே ஆகும் என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (கோலங்கொள் உயிர்களும்) நாடகங்கட்டி ஆடுவாரைப் போலே, தேவனாக, மநுஷ்யனாக; இப்படி நாநாவான சரீர பரிக்ரஹம் பண்ணுகிற ஆத்மாக்கள் என்னுதல்; ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமான ஆத்மாக்களென்னுதல். (கோலங்கொள் தனி முதல்) இதுக்கெல்லாம் காரணமான மூலப்ரக்ருதியைச் சொல்லுதல், ஸங்கல்ப ரூப ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுதல். விசித்ர கார்ய காரிணியான ப்ரக்ருதியையும், அப்படிப்பட்ட ஸங்கல்ப ரூப ஜ்ஞாநத்தையும் ப்ரகாரமாகவுடையனாய், ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனான ஸர்வேச்வரனென்னுதல்.

விளக்கம் - (கோலங்கொள் உயிர்களும்) - நாடகத்தில் பலவிதமான வேடங்கள் பூண்டு ஆடுபவர்கள் போன்று இந்த ஜகத்தில் தேவர்களாகவும், மனிதர்களாகவும் வந்து இவ்விதம் பலவிதமான சரீரங்களை எடுத்துக் கொள்ளும் ஆத்மாக்கள். அல்லது ஞானம் மற்றும் ஆனந்தம் ஆகியவற்றை அடையாளங்களாகக் கொண்ட ஆத்மாக்கள். (கோலங்கொள் தனி முதல்) - இவை அனைத்திற்கும் காரணமாக உள்ள மூல ப்ரக்ருதியைக் கூறுவதாகக் கொள்ளலாம். அல்லது ஸ்ருஷ்டிக்கவேண்டும் என்ற ஸங்கல்பத்தின் வடிவில் உள்ள ஞானத்தைக் கூறுவதாகவும் கொள்ளலாம். விசித்ரமான கார்யங்களுக்குக் காரணமாக உள்ள

ப்ரக்ருதி மற்றும் ஸங்கல்ப வடிவில் உள்ள ஞானம் ஆகியவற்றைத் தனது சரீரமாகக் கொண்டவனும், அனைத்துவிதமான திருக்கல்யாண குணங்களையும் கொண்டவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரன் என்றும் கொள்ளலாம்.

வ்யாக்யானம் - (கோலங்கொள் முகில்வண்ணன்) திருமேனிக்கு மேகத்தை ஒப்பாகச் சொல்லும்போது, அலங்கரித்துச் சொல்லவேணுமாயிற்று. மின்னி முழங்கி வில்லிட்டு வந்து தோற்றினபோதாயிற்று ஒப்பாகச் சொல்லலாவது. (கோலங்கொள் உலகத்தீர்க்கு) “கேட்கவேணும்” என்று ஒருப்பட்டிருக்கிற உலகத்தீர்க்கு. அன்றிக்கே, மயிரும் உகிரும் பேணி, உடம்பு பேணி வந்து அலங்கரித்து நிற்கிற உங்களுக்கு நான் எத்தைச் சொல்லுவது. (கோலம் இத்யாதி) அழகிய மாலையையும், மயிர் முடியையுமுடைய என் மகளுக்குப் பிறந்த அவஸ்தைகளை. இவள் மாலையையும் மயிர்முடியையும் கண்டார் படுகிற பாட்டைத் தான் பட்டு அநுகரித்துச் சொல்லுகிறவற்றை நான் எத்தைச் சொல்லுவது?

விளக்கம் - (கோலங்கொள் முகில்வண்ணன்) - திருமேனிக்கு மேகத்தை ஒப்பாகக் கூறும்போது, அதனை அலங்கரித்துக் கூறவேண்டும் அல்லவோ? ஆகவே மின்னல், இடி, வானவில் போன்ற அலங்காரங்களுடன் வந்து மேகம் தோன்றினபோது, அந்த நிலையில் உள்ள மேகத்தை இவன் திருமேனியுடன் ஒப்பாகக் கூறுகிறார். (கோலங்கொள் உலகத்தீர்க்கு) - “இந்தப் பெண்ணின் நிலையைக் குறித்து அவசியம் கேட்கவேண்டும்” என்ற உறுதியுடன் நிற்கும் உலகத்தினர்க்கு. அல்லது, கூந்தலும் உகிரும் என்று அலங்கரித்து, சரீரத்தையும் நங்கு அலங்கரித்துக் கொண்டு வந்து நிற்கும் உங்களுக்கு நான் என்ன கூறுவேன்? (கோலம் இத்யாதி) - அழகான மாலையையும் தலைமுடியும் கொண்ட எனது மகளுக்கு உண்டான நிலைகளை. இவளுடைய மாலை மற்றும் தலைமுடி ஆகியவற்றைக் கண்டவர்கள் படும்பாட்டைத் தான் அடைந்து, அவன் கூறுவதைத் தான் மீண்டும் கூறியபடி உள்ள இவளுடைய நிலைகளில் நான் எதனைக் கூறுவது?

5-6-11 கூந்தல் மலர் மங்கைக்கும் மண் மடந்தைக்கும்
குல ஆயர் கொழுந்துக்கும் கேள்வன் தன்னை
வாய்ந்த வழி வள நாடன் மன்னு
குருகூர்ச் சடகோபன் குற்றேவல் செய்து
ஆய்ந்த தமிழ் மாலை ஆயிரத்துள்
இவையும் ஓர் பத்தும் வல்லார் உலகில்
ஏந்து பெரும் செல்வத்தராய்த் திருமால்
அடியார்களைப் பூசிக்க நோற்றார்களே

பொருள் - “வாசம்” என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப மேன்மையாக உள்ள கூந்தல் கொண்டவளாகவும், தாமரையில் அவதரித்ததால் எல்லையற்ற இனிமை உடையவளாகவும், எப்போதும் இளமையுடன் கூடிய இயல்பு கொண்டவளாகவும் உள்ள மஹாலக்ஷ்மிக்கும், இவளுடன் ஒரே போன்ற ரூபம் முதலானவற்றைக் கொண்ட ஸ்ரீபூமாதேவிக்கும், ஆயர்களின் குலக்கொழுந்தாக உள்ள நப்பின்னை பிராட்டிக்கும் மிகவும் விருப்பமாக உள்ள ஸர்வேச்வரனைக் குறித்து, அவனைப் போன்று தன்னை எண்ணிக் கொண்டவராக, திருவழி நாட்டின் எஜமானராக, உறுதியான திருநகரியின் எஜமானராக உள்ள நம்மாழ்வார், அந்தரங்கத்தை வளர்க்கும்படியாகச் செய்த ஆயிரம் தமிழ்ப்பாசுரங்களில் உள்ள இந்தப் பத்துப்பாட்டையும் கற்கவல்லவர்கள், இந்த லோகத்தில் பெரிய செல்வம் நிறைந்தவர்களாக, மஹாலக்ஷ்மியின் நாயகனாகிய ஸர்வேச்வரனுக்கு அடியார்களாக உள்ளவர்களை எப்போதும் ஆராதிக்கும் பாக்கியம் செய்தவர்களாக இருப்பார்கள்.

அவதாரிகை - நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யஸிக்க வல்லவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அடிமை செய்யப்பெறுவர்கள் என்கிறார்.

விளக்கம் - இந்தத் திருவாய்மொழியைப் பொருள் உணர்ந்து கற்க வல்லவர்கள், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குக் கைங்கர்யம் செய்யும் வாய்ப்பைப் பெறுவார்கள் என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (கூந்தல் மலர்மங்கைக்கும்) ஸர்வேச்வரனுடைய ஐச்வர்யத்துக்கும் ஹேது பூதையாயிருக்கும் பெரியபிராட்டியார். “விஷ்ணோஸ்ரீ:” என்கிறபடியே, ஸர்வேச்வரனுடைய ஸம்பத்தாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியார். அதுக்கு விளை பூமியாயிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி. அதினுடைய பல ரூபையாயிருக்கும் நப்பின்னைப் பிராட்டி. “ஸ்ரீயா ஸார்தம் ஜகத்பதி:”. (கேள்வன் தன்னை) இவர்களுக்குப் பதியாய் உள்ளவனை. இத்தால் ஒரு அவதார மாத்ரமன்றிக்கே, உபயவிபூதிநாதனான பூர்ண விஷயத்திலே அநுகரிக்கிறாரென்று தோற்றியிருக்கிறபடி.

விளக்கம் - (கூந்தல் மலர்மங்கைக்கும்) - ஸர்வேச்வரனுடைய ஐச்வர்யத்திற்கும் காரணமாக உள்ள பெரியபிராட்டியார். ஸ்ரீவிபு. (1-18-17) – விஷ்ணோ ஸ்ரீ: - மஹாவிஷ்ணுவின் செல்வம் – என்பதற்கு ஏற்ப, ஸர்வேச்வரனுடைய ஸம்பத்தாக உள்ள பெரியபிராட்டியார். (மண் மடந்தைக்கும்) - அப்படிப்பட்ட செல்வம் விளையும் பூமியாக உள்ள பூமிப்பிராட்டியார். (குல ஆயர் கொழுந்துக்கும்) - அதன் பலன் ரூபம் என்றுள்ள நப்பின்னைப் பிராட்டியார். ஸ்ரீ, பூமி மற்றும் நப்பின்னையுடன் இவன் சேர்ந்து உள்ளதற்கான ப்ரமாணம், “ஸ்ரீயா ஸார்தம் ஜகத்பதி: - ஜகத்தின் பதியாக உள்ளவன், மஹாலக்ஷ்மியுடன் சேர்ந்து உள்ளான்”, என்பதாகும். (கேள்வன் தன்னை) - இப்படிப்பட்ட இவர்களுடைய நாயகனாக உள்ளவனை. இதன் மூலம், ஓர் அவதாரத்தை மட்டும் அல்லாமல், உபயவிபூதி நாயகனாகவும் பூர்ணமாகவும் உள்ள விஷயத்தின் சொற்களையும் கூறுகிறாள் என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (வாய்ந்த) வாய்க்கையாவது கிட்டுகை, கிட்டின. அநுகாரத்தாலே கிட்டினபடியை நினைக்கிறது. (குற்றேவல் செய்து) ஆழ்வார் அவன் திருவடிகளிலே அந்தரங்க வருத்திகள் பண்ணினபடியாயிற்று இவைதான். வாசிகமாக அடிமை செய்தபடியாயிற்று. அநுகாரம் அடிமையானபடி எங்ஙனே? என்னில், அப்படியாகத் தட்டென், கொள்ளுகிறவன் கருத்தாலே. அவன் உகப்பேயிறே அடிமையாலும் புருஷார்த்தம். “நம்முடைய விச்லேஷத்தில் அநுகரித்து தரிக்க வேண்டும்படி ஸம்ஸாரத்திலே இப்படியுண்டாவதே” என்று திருவுள்ளம் போரவுக்கும், அது அடிமையாய்த் தலைக்கட்டுமித்தனை.

விளக்கம் - (வாய்ந்த) - வாய்ந்த என்றால் கிடைத்தல். அதாவது இவ்விதம் அவன் கூறியதைத் தானும் கூறியபடி உள்ளதால், தனக்குக் கிட்டியவற்றை எண்ணுகிறார். (குற்றேவல் செய்து) - இவையே, நம்மாழ்வார் அவனுடைய திருவடிகளில் கைங்கர்யம் செய்த விதங்கள் என்றாகிறது. அதாவது, சொற்கள் மூலம் கைங்கர்யம் செய்தார். ஆனால், அவன் கூறியதையே தானும் உரைத்தல் என்பது எப்படிக்கைங்கர்யம் என்றாகும் என்பதற்கு விடை அருளிச்செய்கிறார். அவ்விதம் கொள்வதில் அவனுக்கு விருப்பம் உள்ளது; ஆகவே இவற்றை ஏற்பவன், இவற்றைக் கைங்கர்யமாகக் கொள்ளும்போது, அவ்விதம் அவை கைங்கர்யமே ஆகும் என்பதில் என்ன குறை உள்ளது? கைங்கர்யம் என்பதன் பலன், அவனுடைய மகிழ்ச்சியே ஆகும் அல்லவோ? “நம்முடைய பிரிவைத் தாங்க இயலாமல் நான் கூறியவற்றையே மீண்டும் கூறியபடி, இப்படியாக இந்த ஸம்ஸாரத்தில் தரித்து நிற்கிறாரே” என்று தனது திருவுள்ளம் முழுவதும் உகப்பாக உள்ளான்; இப்படியாகவே கைங்கர்யம் நிறைவேறியதாக உள்ளது.

வ்யாக்யானம் - (ஆய்ந்த தமிழ்மாலை) ஆராய்ந்து சொன்ன தமிழ்த் தொடை ஆயிரத்திலும் இப்பத்தை அப்யஸிக்கவல்லவர்கள். (உலகிலேந்து பெருஞ்செல்வத்தராய்) இந்த லோகத்திலே எல்லாரும் கொண்டாடும்படி வைஷ்ணவஸ்ரீயையுடையராய். அன்றிக்கே, “நின்னையேதான் வேண்டி நீள்செல்வம் வேண்டாதான் தன்னையே தான்வேண்டும் செல்வம்” என்கிறபடியே, லோகத்திலே முகந்தெழு பானையான நிரவதிக ஸம்பத்தை யுடையராய்க் கொண்டு. (திருமாலடியார்களைப் பூசிக்க நோற்றார்களே) ஸ்ரீமத் புத்ரர்களை ஆராதிக்கப் பெறுவர்கள். ஸ்ரீய:பதியடியாரை ஆராதிக்கையாவது, இவர் அநுகாரத்தாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ப்ரியகரரானாற்போலே, இது கற்றார்களும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ப்ரியகரமான வருத்தி பண்ணப்பெறுவர் என்கை. அதாவது, இவர் அநுகரித்த இப்பாசுரத்தைச் சொல்லுகை. “தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன் மாலைகள் சொன்னேன்” என்னக்கடவதிறே.

விளக்கம் - (ஆய்ந்த தமிழ்மாலை) - ஆராய்ந்து உரைத்த தமிழ்த்தொகைகள் ஆயிரத்தில் உள்ள இந்தப் பத்துப் பாசுரங்களைக் கற்க வல்லவர்கள். (உலகிலேந்து பெருஞ்செல்வத்தராய்) - இங்குள்ள “ஏந்த” என்பதற்கு இரண்டு பொருள்களைக் கொள்ளலாம்; அனைவராலும் கொண்டாடப்படுதல் மற்றும் முகந்து எழும் பாணை

போன்று மேன்மேலும் பெருகியபடி இருந்தல். “முகந்து எழு பாணை” என்றால், நீரை முகர்ந்து மேலே வருகின்ற ஏர்ப்பாணை. இந்த லோகத்தில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் கொண்டாடும்படியாக வைஷ்ணவஸ்ரீயைக் கொண்டதாக இருத்தல். அல்லது, பெருமாள் திருமொழி (5-9) - நின்னையேதான் வேண்டி நீள்செல்வம் வேண்டாதான் தன்னையே தான்வேண்டும் செல்வம் - என்பதற்கு ஏற்ப, உலகத்தின் முகந்து எழு பாணையாக உள்ள எல்லையற்ற ஸம்பத்தைக் கொண்டவர்களாக. (திருமால் அடியார்களைப் பூசிக்க நோற்றார்களே) - அடியார்களை ஆராதிக்கப் பெறுவார்கள். அடியார்களை ஆராதிக்கப் பெறுதல் என்றால், ஸர்வேச்வரன் கூறியதையே இவர் மீண்டும் கூறியதால், எவ்விதம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ப்ரியப்பட்டவராக உள்ளாரோ, அதே போன்று, இவர் கூறிய பாச்சுரங்களைக் கூறுவதால், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களால் கொண்டாடப்படுதல் என்பதாகும். திருவாய்மொழி (9-4-9) - தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன் மாலைகள் சொன்னேன் - என்பது காண்க.

திருவாய்மொழி ஐந்தாம் பத்து ஆறாம் திருவாய்மொழி ஸம்பூர்ணம்

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி - 91)

41. தாஸ: ஸகா வாஹந மாஸநம் த்வஜோ

ய: தே விதாநம் வ்யஜநம் த்ரயீமய:

உபஸ்திதம் தேந புரோ கருத்மதா

த்வதங்க்ரி ஸம்மர்த்த கிண அங்க சோபிநா

பொருள் - வேதங்களைத் தனது சரீரத்தின் உறுப்புகளாகக் கொண்ட எந்த கருடன் உனக்கு கைங்கர்யம் செய்பவனாகவும், நண்பனாகவும், வாகனமாகவும், சிம்மாசனமாகவும், கொடியாகவும், விதானமாகவும், சாமரமாகவும் உள்ளானோ; உன்னுடைய திருவடிகள் நெருக்கியதால் அடையாளம் ஏற்பட்டு அழகாக உள்ளானோ; அப்படிப்பட்ட கருடனால் வணங்கப்படுபவனாகவும் நீ உள்ளாய்.

அவதாரிகை - இதில் வாஹந த்வஜாதி ஸர்வவ்ருத்திகளையும் உடையனாய், ஈச்வரனுக்கு மோம்பழம்போலே ஸதா விரும்பும்படி அபிமதனாயிருக்கிற பெரிய திருவடியோட்டைச் சேர்த்தியை அனுபவிக்கிறார்.

விளக்கம் - வாகனம், கொடி போன்று பல செயல்களைக் கொண்டவனாகவும், முகர்ந்து பார்த்தபடி உள்ளதான எலுமிச்சைப்பழம் போன்று ஸர்வேச்வரன் எப்போதும் விரும்பும்படியாக அவனுக்கு இனிமையானவனாகவும் உள்ள கருடனுடன் சேர்ந்துள்ள சேர்த்தியை அனுபவிக்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (தாஸ:) தன்னுடைய வ்யாபாரங்களடங்க ஈச்வரனுக்கு அதிசயத்தை விளைக்குமவையாயிருக்கும். (ஸகா) ஜகத் வ்யாபாரங்களில் ஈச்வரன்

தன்னோடே உசாவ வேண்டும்படியான பெருமையை உடையவன். (வாஹநம்) ஆச்ரிதருடைய ஆபத்துக்களிலே ஈச்வரனைக் கொடுவந்து சேர்க்கும்வனாயிருக்கை. (ஆஸநம்) ஒரு கார்யமில்லாதபோது, ஸிம்ஹாஸநஸ்தானாயிருந்தாலோபாதி தன் மேன்மைக்கு ஸத்ருசம் என்னும்படி ஸிம்ஹாஸநமாயிருக்கை. (த்வஜ:) ஈச்வரன் கிட்டுவதற்கு முன்னே எழுந்தருளி நின்றான் என்று ஆச்ரிதர்க்கு ப்ரீதி ஹேதுவான கொடியானவன். அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்துக்கு ஹேதுவானவன் என்றுமாம்.

விளக்கம் - (தாஸ:) - தன்னுடைய செயல்கள் முழுமையும் ஈச்வரனுக்கு ஏற்றத்தை உண்டாக்குபவனாகவே உள்ளவன். (ஸகா) - ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தல் போன்றதான அனைத்து செயல்களிலும் ஈச்வரன் தன்னுடன் கலந்து நிற்கவேண்டும்படியான பெருமைகளைக் கொண்டவன். (வாஹநம்) - அடியார்களுடைய ஆபத்து நேரங்களில் ஸர்வேச்வரனை அவர்களிடம் கொண்டு போய் சேர்ப்பவன். (ஆஸநம்) - எந்தவிதமான செயல்களும் இல்லாதபோது, ஸர்வேச்வரன் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருத்தால், தன்னுடைய மேன்மைக்கு ஈடாகும் விதமாக, சிம்மாசனமாக இருத்தல். (த்வஜ:) - ஈச்வரனை அடைவதற்கு முன்பாகவே, “அங்கு அவன் எழுந்தருளியுள்ளான்” என்று அடியார்கள் மனம் மகிழும்படியாக உள்ளதற்குக் காரணமான கொடியாக உள்ளவன். அவனுடைய காப்பாற்றும் தன்மைக்குக் காரணமாக உள்ளவன்.

வ்யாக்யானம் – “பொன் மலையின் மீமிசைக் கார்முகில்போல” என்றும், “புள்ளூர் கொடியான்” என்றும் உண்டான ப்ரஸித்தியைச் சொல்லுகிறது. (விதாநம்) “வினதை சிறுவன் சிறகென்னும் மேலாப்பின் கீழ் வருவான்” என்கிறபடியே ஆதப நிவாரணமா யிருக்கை. “கருடஞ்ச ததர்சோச்சைரந்தர்த்தாநகதம் த்விஜ | க்ருதச்சாயம் ஹரேர் மூர்த்நி பக்ஷாப்யாம் பக்ஷிபுங்கவம்” இதி பராசர்:. (வ்யஜநம்) தன்னை மேற்கொண்டு போம்போது சாமரங்கள்போலே திருச்சிறகாலே ஆச்வாஸகனாயிருக்கை. (த்ரயீமய:) “த்ரிவ்ருத் தே சிர: | காயத்ரம் சக்ஷ:” என்கிறபடியே, வேதங்களை அவயவங்களாக உடையனாயிருக்கை. “அவயவார்த்தே மயட்”. ஈச்வரன் வேத ப்ரதிபாத்யன்; இவன் வேத சரீரன்.

விளக்கம் – திருவாய்மொழி (9-2-6) - பொன் மலையின் மீமிசைக் கார்முகில்போல - என்றும், திருவாய்மொழி (3-8-1) - புள்ளூர் கொடியான் - என்றும் ஏற்பட்ட ப்ரஸித்தமான தன்மையைக் கூறுகிறார். (விதாநம்) - நாச்சியார் திருமொழி (14-3) - வினதை சிறுவன் சிறகென்னும் மேலாப்பின் கீழ் வருவான் - என்பதற்கு ஏற்ப, சூரிய வெப்பத்திற்கு நிவாரணமாக உள்ள தன்மை. ஸ்ரீவிபு. (5-12-4) - க கருடஞ்ச தத: ச உச்சை: அந்தர்த்த ஆநகதம் த்விஜ | க்ருதச்சாயம் ஹரே: மூர்த்நி பக்ஷாப்யாம் பக்ஷிபுங்கவம் - முனிவரே! தனது இறகுகளால் ஸ்ரீஹரியின் தலைக்கு நிழலை ஏற்படுத்துபவனும், பறவைகளின் தலைவனும், மறைந்தபடி உள்ளவனும் ஆகிய கருடனை இந்த்ரன் கண்டான் - என்று பராசரர் கூறியது காண்க. (வ்யஜநம்) - தன் மீது ஸர்வேச்வரன் அமர்ந்து செல்லும்போது, சாமரம் போன்று தனது இறகுகளால் இளைப்பாறும்படிச் செய்கிறான். (த்ரயீமய:) - தைத்ரீய யஜுஸ் ஸம்ஹிதையில் - த்ரிவ்ருத் தே சிர: | காயத்ரம் சக்ஷ: - த்ரிவ்ருத் உனது தலை, காயத்ரி உனது கண்கள் - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப, வேதங்களைத் தனது சரீர உறுப்புகளாகக் கொண்டவன். ஈச்வரன் வேதங்களால் கூறப்படுபவன், இவன் வேதங்களைத் தனது சரீரமாக கொண்டவன்.

வ்யாக்யானம் - (தேந கருத் மதா புர: உபஸ்திதம்) ஸர்வேச்வரன் தன்னை ப்ரகாஸிப்பிக்கும் நிலைக்கண்ணாடி போலேயும், மோம்பழம்போலேயும், திருமுன்பே ஸர்வதா ஸந்நிஹிதனாயுள்ளவன். (த்வதங்க்ரி ஸம்மர்த்த கிணாங்கசோபிநா) தன்னை மேற்கொண்டால், திருவடிகளாலே நெருக்கின தழம்பு தனக்கு போக சிஹ்நமாகையாலே, அத்தாலே விளங்கா நிற்குமவன். ஈச்வரனுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபம் லக்ஷணமானாற்போலே இவனுக்கும் அது தாஸ்ய சிஹ்நமாயிருக்கும்.

விளக்கம் - (தேந கருத் மதா புர: உபஸ்திதம்) - ஸர்வேச்வரன் எப்போதும் தன்னை ப்ரகாசிக்கும்படிச் செய்யும் நிலைக்கண்ணாடி போன்றும், முகர்ந்து பார்க்கின்ற எலுமிச்சை பழம் போன்றும், எப்போதும் அவன் திருமுன்பாக உள்ளவன். (த்வதங்க்ரி ஸம்மர்த்த கிணாங்கசோபிநா) - தன் மீது ஸர்வேச்வரன் அமரும்போது அவனுடைய திருவடிகளால் நெருக்கப்பட்ட தழும்பானது தனக்கு இன்பமாக உள்ள அடையாளம் என்பதால், அதன் முலம் உணர்த்தப்படுபவன். ஈச்வரனுக்கு

கௌஸ்துபம் அடையாளமாக உள்ளது போன்று, கருடனுக்கு இத்தகைய தழும்பானது அடிமைத்தனத்தின் அடையாளமாக இருக்கும். .

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்